

فدیة

۱۱. فدیة

۱. موارد فدیة

۱. مرد و زن پیر که روزه گرفتن برای آنها مشقت دارد.
  ۲. کسی که مبتلا به بیماری استسقا است یعنی زیاد تشنه می شود و روزه برای او مشقت دارد.
  ۳. زن باردار که وضع حمل او نزدیک است و می ترسد روزه برای حملش ضرر داشته باشد.
  ۴. زن شیرده که شیر او کم است و می ترسد روزه برای بچه بی که شیر می دهد ضرر داشته باشد.
  ۵. فرد بیمار که روزه برای او ضرر دارد و بیماری او تا ماه رمضان سال بعد ادامه پیدا کند.
۱. پیرمرد و پیرزنی که گرفتن روزه برایشان مشقت دارد، گرفتن روزه بر آنان واجب نیست و باید برای هر روز یک مدّ طعام (مانند گندم، جو، برنج) به فقیر فدیة بدهند و اگر اصلاً توانایی روزه گرفتن ندارند، بنابر احتیاط باید فدیة بدهند و در هر دو صورت چنانچه پس از ماه رمضان بتوانند روزه بگیرند، بنابر احتیاط مستحب قضای روزه ها را بگیرند.
۲. کسی که بیماری ای دارد که زیاد تشنه می شود و نمی تواند تشنگی را تحمل کند یا تحمل تشنگی برای او مشقت دارد، روزه بر او واجب نیست. البته در صورت دوم (مشقت) باید برای هر روز یک مدّ طعام به فقیر بپردازد و بنابر احتیاط واجب در صورت اول نیز این فدیة را بدهد و چنانچه بعد از ماه رمضان بتواند روزه بگیرد، بنابر احتیاط مستحب قضای روزه ها را بگیرد.
۳. زن بارداری که زایمان او نزدیک است ؛ اگر می ترسد که روزه برای جنین یا خودش ضرر داشته باشد، روزه بر او واجب نیست و در صورت اول (ضرر برای جنین) باید برای هر روز یک مدّ طعام ؛ یعنی گندم یا جو و مانند اینها (به عنوان فدیة) به فقیر بدهد و بعد از ماه رمضان نیز قضای آن را به جا آورد و در صورت دوم که برای خودش ضرر دارد، باید روزه هایی را که نگرفته، قضا نماید و بنابر احتیاط فدیة نیز بدهد و در مورد زنی که زایمان او نزدیک نیست، احکام مذکور مبنی بر احتیاط وجوبی است.
۴. اگر زن شیرده (خواه مادر بچّه یا دایه، با اجرت باشد یا بدون اجرت) به دلیل ترس از کم یا خشک شدن شیر، می ترسد روزه برای کودک ضرر داشته باشد، روزه بر او واجب نیست و باید برای هر روز فدیة بدهد و قضای روزه را هم بعداً بگیرد، اما اگر روزه برای خود زن ضرر داشته باشد، بنابر احتیاط فدیة واجب است.
۵. در دو مسأله فوق اگر تا ماه رمضان سال بعد روزه را نگیرد، در صورتی که کوتاهی کرده باشد، علاوه بر قضا، کفاره تأخیر هم واجب می شود ولی اگر به خاطر عذر، قضا را انجام نداده باشد، کفاره تأخیر ندارد و چنانچه این عذر، ترس ضرر برای فرزندش باشد، قضای روزه ها را هر زمان که بتواند باید انجام دهد و اگر عذر، ترس ضرر برای خودش باشد،

قضا ساقط می شود و باید برای هر روز یک فدیة دهد.

۶. بیماری که به واسطه ی بیماری، روزه ی ماه رمضان را نگرفته و بیماریش تا ماه رمضان سال بعد ادامه پیدا کرده است، قضای روزه هایی را که نگرفته واجب نیست، فقط باید برای هر روزی فدیة بپردازد.

توجه

پرداخت فدیة یا کفارة زن بر عهدة خودش است و بر شوهر واجب نیست، هرچند به خاطر بارداری یا شیردهی، روزه نگرفته باشد. همچنین کفاره یا فدیة فرزند بر عهدة پدر نیست. البته جایز است شوهر یا پدر به وکالت از زن یا فرزند، فدیة یا کفارة آنان را بپردازد.

۲. مقدار فدیة

مقدار فدیة همان مقدار کفاره ی تأخیر است یعنی یک مد طعام که بایستی به فقیر داده شود.

یک نکته در ارتباط با کفاره

اگر نذر کند که روز معینی را روزه بگیرد، چنانچه در آن روز عمد^۱ روزه نگیرد یا روزه اش را باطل کند باید کفاره بدهد.

توجه

کفاره نذر عبارت است از: اطعام یا پوشاندن ده فقیر و در صورت عدم توانایی سه روز روزه گرفتن.

تمرین

۱. مورد و مقدار کفاره ی افطار قضای ماه رمضان را بیان نمایید.
۲. مورد و مقدار کفاره ی تأخیر چیست؟
۳. آیا کفاره ی تأخیر بر کسی که بر اثر جهل به وجوب قضای روزه تا قبل از ماه رمضان سال آینده، قضای روزه هایش را به تأخیر انداخته واجب است؟
۴. موارد فدیة کدامند؟
۵. زنی به علت بیماری از روزه گرفتن معذور است و قادر بر قضا کردن آنها تا ماه رمضان سال آینده هم نیست، در این صورت آیا کفاره بر او واجب است یا بر شوهرش؟
۶. زنی در دو سال متوالی در ماه مبارک رمضان حامله بوده و قدرت روزه گرفتن در آن ایام را نداشته است، ولی در حال حاضر توانایی روزه گرفتن را دارد حکم او چیست؟